

SKAUTSKÝ

TELEGRAM.

Oddílový oběžník č.

1985

X. ročník

4

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Vělena Fanderlika

V neděli 1. prosince

je tedy zase naše každoroční besídka. Již tradičně v Russelsheimu v naší bývalé „klubovně“ v Ahornallee. Z přiloženého plánu je jistě zřejmé, jak se tam nejlépe dostanete.

Sraz všech skautů, skautek, světlušek a vlčat je v 10 hodin.

Přijďte včas, je potřeba vše ještě přezkoušet, ozdobit stromček, svátečně upravit sál atd. Flétnistky /Červenka, Kulišák, Děnda, Paty, Stěně/ se sejdou o hodinu dříve, tedy již v 9 hodin, neboť se ještě potřebují sehrát.

Vlastní besídka začíná až odpoledne ve 14 hodin.

Na všeobecnou žádost si v poledne opět něco jednoduchého uvaříme. Měla by to být hrachová polévka a v ní párky. Chleba si opět každý přinese svůj. Cenu jsme odhadli asi na 1,50 DM.

Opět prosíme maminky /tatínkové to ovšem mohou být také, o dětičkách nemluvě/ o nějaké pečivo. Aby byla míra - asi tolik, kolik spotřebuje vaše „výprava“ na besídku + něco navíc, jako rezervu pro hosty. Samozřejmě se to vše promíchá a stejnoměrně rozdělí po všech stolech.

Všichni přijdou v krojích a nezapomenou dárek. Zabaleny, opatřený jmenovkou - odevzdejte hned při příchodu.

DIVADLO: Všichni si přineste odpovídající převlečení. Šulcovi a Paty nezapomenou na kočkovitou šelmu. Král, kníže a opona - čtete si neustále své role, ať se nezakoktáváte!!

Schůzka v listopadu

byla věnována hlavně přípravě besídky. Dělalí jsme ozdoby z vosku a kovové folie, pod vedením Petra vznikaly svícny až vysoké umělecké úrovně. Nacvičovali jsme zpěv, tanečnice si šily sukně. Zkoušeli jsme také to naše zvláštní „divadlo“. Stále nám nejde morseovka. Proto jsme to začali dělat systematicky - teď bychom měli umět 10 nejjednodušších písmen - E, T, I, M, A, N, S, O, H, CH.

Jako dobrý skutek si můžeme zapsat spálení starých matrací z kůlny. Jenomže oheň a kouř byly tak mohutné, že jsme se museli obávat příjezdu hasičů. Halka si vymyslela jakousi náhradu „Hutututu“, což mělo za následek, že maminky asi doma spínaly ruce nad zablácenými kalhotami.

Polévka zmizela velmi rychle a jako příjemné překvapení pak přišla vánočka od Kroužků. Jen čaje bylo trochu moc, použili jsme ho nakonec k uhašení ohně.

Jediným stínem nad schůzkou bylo rozbité okno, neboť se do klubovny opět někdo vloupal.

Loučix

Se spisovatelem Ondřejem Sekorou jsme se v Soutěži setkali již dvakrát /Ferda Mravenec a Kocourkov/. Sekora byl nejen spisovatel a malíř, ale také výborný znalec brouků a ostatního hmyzu. Až na to, že broučci spolu mluví, souhlasí v těch knížkách skoro všechno s přírodou. Kromě Ferdy Mravence je nejpopulárnější postavou Brouk Pytlík.

O tom, jak Brouk Pytlík

dostal od motýlů bití

To už se tenkrát začínal krásný, bílý den, všechno vstávalo, jen Pytlík, ospalec ospalý, ležel ještě v trávě s rukama za hlavou a spal. Totiž nespál, už jen tak podřimoval, a proto hned, když to poprvé uslyšel, zvedl hlavu a otočil se.

Víte, něco za ním prasklo. Taková tlustoučká věc, takový hnědý váleček se špičkou, viselo to na větvičce a trochu se to pohnulo. Asi to bylo živé. A jak to prasklo, ve válečku se udělala dírka a z dírky vylezl kus takového strakatého hadříčku.

"Tady, mně se zdá, někomu kouká kousek košile," řekl Pytlík, když to uviděl. Hned vstal, a protože měl rád pořádek, zastrčil kousek té strakaté látky zpět do dírky. Potom se zase položil spokojeně do trávy.

Ale sotva ve sladké dřímotě přivřel oči, už zase "Prask!", a dírka byla ještě větší a ještě větší kousek hadříčku koukal ven. "Pro pána krále, tady někomu praskl koš s prádlem," zhrozil se Pytlík a šel to zase dát do pořádku. Váleček s dírkou sebou přitom kroutil, jako by byl opravdu živý.

Samozřejmě, jak se Pytlík položil, už to zase prasklo víc a z díry, která byla po každém prasnutí větší, už dokonce visela celá pomačkaná plachta.

"To si někdo ze mne dělá hloupé žerty!" zahuboval Pytlík, vyskočil, nacpal celou velkou plachtu zpět do díry, a ani si již nelehl, jen sedl a koukal po očku na váleček. "To vám povídám, praskne-li to ještě jednou a budu-li to muset ještě jednou spravovat, tak uvidíte, jaká to bude mela!"

A ta mela, děti, opravdu nastala. Protože to zase udělalo "Prask!", a z děravého válečku se nyní dokonce vyvalily dvě velké pomačkané plachty.

"No to už ale přestává všechno!" řekl Pytlík a rozběhl se k válečku. Jenže už nedoběhl, protože teď nastala ta mela. Najednou se tu objevili dva motýlí, za nimi třetí, čtvrtý, pátý, a hned do Pytlíka:

"Ty kluku jeden, proč našeho bratříčka nenecháš, ty nezbeďo, nevidíš, že se líhne, ty popleto, nevidíš, co mu to dá chudinkovi práce, vystrčit kousek křídla, a ty mu je, hloupý, zase zastrkávaš zpět?" A začali Pytlíka tlouct. Zpředu, zezadu, ze stran, jak se to dalo.

Víte, děti, co to bylo, ten váleček? Motýlí kukla, ze které se chtěl právě při východu slunce vylíhnout motýl. Vystrkoval chudáček křídla, chtěl ven, ale nemohl, protože mu Pytlík vždycky nacpal všechno zpět.

Však teď, sotva se jen Pytlík musil dívat jinam, využil příležitosti a vylezl rychle z kukly celý ven. Samozřejmě hlavou dolů, jak motýlí vždycky lezou, a s křídly pomuchlanými a mokkými jako hadry. Však ona se narovná, jen až na ně bude chvíli svítit sluníčko.

A skutečně, jen se motýl na sluníčku pověsil, už se počaly hadříčky natahovat, sílit a už rostly na krásná, rovná motýlí křídla.

Ale běda, koukejte se! To snad nejsou motýlí křídla? Na křídlech novorozeného motýla se neobjevila překrásná malba, jakou měli jeho tatínek a maminka, ale nesmyslná čmáranice, šmouhy a skvrny, hanba se podívat.

"To jsi udělal ty, ty Pytlíku," křičeli motýlí, "jak jsi mu strkal křídla zpátky do kukly, pomazal a rozmazal jsi mu všechno malování!"

A zase se vsichni pustili pěstmi do Pytlíka. Jenže to víte, motýlí

1